

สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย และทักษะด้านเมตาคอกนิชันของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยเทคนิคกำกับตนเองและเทคนิคนำการอ่าน สามารถสรุปและอภิปรายผล พร้อมทั้งข้อเสนอแนะ ได้ดังต่อไปนี้

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยเทคนิคกำกับตนเองและเทคนิคนำการอ่าน 2) เปรียบเทียบทักษะด้านเมตาคอกนิชันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยเทคนิคกำกับตนเอง และเทคนิคนำการอ่าน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนนทบุรีพิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี ได้มาโดยการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง จำนวน 2 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 40 คน แล้วจับฉลากให้นักเรียนห้องหนึ่งเป็นกลุ่มทดลองที่ 1 เรียนด้วยเทคนิคกำกับตนเอง และอีกห้องหนึ่งเป็นกลุ่มทดลองที่ 2 เรียนด้วยเทคนิคนำการอ่าน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมี 3 ชุดคือ 1) แผนการสอน จำนวน 24 แผน เป็นแผนการสอนสำหรับกลุ่มทดลองที่ 1 ที่เรียนด้วยเทคนิคกำกับตนเอง จำนวน 12 แผน และกลุ่มทดลองที่ 2 ที่เรียนด้วยเทคนิคนำการอ่าน จำนวน 12 แผน 2) แบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย จำนวน 60 ข้อ 3) แบบวัดทักษะด้านเมตาคอกนิชัน จำนวน 20 ข้อ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสอนกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มด้วยตนเอง ภายหลังเสร็จสิ้นการสอนแล้ว ผู้วิจัยทำการทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย และวัดทักษะด้านเมตาคอกนิชันของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม ด้วยแบบทดสอบและแบบวัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จากนั้นนำคะแนนรวมของนักเรียนแต่ละกลุ่มมาหาค่ามัธยิมเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วทดสอบอัตราส่วนวิกฤติเพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย และเปรียบเทียบทักษะด้านเมตาคอกนิชันของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่มโดยใช้ค่าที (t-test)

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนที่เรียนด้วยเทคนิคกำกับตนเองมีความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยเทคนิคการอ่าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. นักเรียนที่เรียนด้วยเทคนิคกำกับตนเองมีทักษะด้านเมตตาคอกนิจีนสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยเทคนิคการอ่าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

1. จากการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยเทคนิคกำกับตนเอง และเทคนิคการอ่านพบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยเทคนิคกำกับตนเองมีความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยเทคนิคการอ่านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งตรงกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับผลงานวิจัยที่ รุท บุนโนล์ท และแฮรี่ ชิงเกอร์ (Ruth Yopp Nolte and Harry Singer, 1985 อ้างถึงใน สุจิตรา ศรีนวล, 2534) ได้รวบรวมไว้ คือ เฮลเฟลด์, ลาลิก, แอนดรู, และแอนเดอร์สัน (Helfeldt, Lalik, Andre and Anderson, 1985, 1979) ทำการวิจัย พบว่า นักเรียนที่มีส่วนร่วมในการตั้งคำถามและถามคำถามแลกเปลี่ยนกันระหว่างครูกับนักเรียนจะกล้าแสดงออกและมีคะแนนจากการทดสอบความเข้าใจดีกว่านักเรียนที่ตอบคำถามที่ครูเป็นผู้ตั้งอย่างเดียว ซึ่งผลการวิจัยยังสอดคล้องกับ ปีเตอร์ จอห์นสตัน (Peter Johnston, 1985) ที่ได้ให้แนวคิดที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการอ่านไว้ว่า การสอนอ่านให้นักเรียน โดยให้นักเรียนเรียนด้วยตนเอง และฝึกให้นักเรียนควบคุมและกำกับการเรียนของเขาด้วยตนเอง เป็นการช่วยส่งเสริมความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนอย่างยั่งยืน นอกจากนี้ที่ผลการวิจัยได้เช่นนี้ อาจจะเป็นเพราะว่านักเรียนที่เรียนด้วยเทคนิคกำกับตนเอง มีขั้นตอนในการเรียนด้วยการตั้งคำถาม และตอบคำถามด้วยตนเอง ทำให้นักเรียนมีความตื่นตัวในการเรียน จึงทำให้คะแนนเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนกลุ่มที่เรียนด้วยเทคนิคการอ่าน ดังนั้น การสอนให้เด็กมีความเข้าใจในการอ่าน โดยใช้เทคนิคกำกับตนเอง เป็นการส่งผลให้

นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านดีขึ้น

2. จากการเปรียบเทียบทักษะด้านเมตต้าคอกนิกชันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยเทคนิคกำกับตนเอง และเทคนิคการอ่าน พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยเทคนิคกำกับตนเองมีทักษะด้านเมตต้าคอกนิกชันสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยเทคนิคการอ่าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งตรงกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ผลการวิจัยครั้งนี้ได้ผลสอดคล้องกับคำกล่าวของ เอ แอล บราวน์ และคณะ (A.L. Brown et al., 1982) ซึ่งสรุปได้ว่า การควบคุมและกำกับตนเองเป็นขั้นตอนที่สำคัญของทักษะด้านเมตต้าคอกนิกชัน และผลการวิจัยครั้งนี้ได้ผลสอดคล้องกับผลการวิจัยของ วิธาดา สินประจักษ์ผล (Withada Sinprajukpol, 1986) ที่พบว่า นักเรียนกลุ่มที่ประสบความสำเร็จในการอ่าน มีคะแนนเฉลี่ย ด้านความตระหนักรู้ในยุทธศาสตร์การเรียนรู้เมตต้าคอกนิกชันสูงกว่า นักเรียนกลุ่มที่อ่านได้ปานกลาง และนักเรียนกลุ่มที่ไม่ประสบความสำเร็จในการอ่าน อย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งการที่นักเรียนมีความสามารถในการอ่านสูง แสดงว่านักเรียนย่อมมีการควบคุมตนเอง และตรวจสอบการเรียนรู้ภาษาที่มีประสิทธิภาพมากกว่า และมีความเข้าใจต่อทักษะด้านเมตต้าคอกนิกชันมากกว่า นอกจากนี้ อาร์ แอล อ็อกซฟอร์ด (R.L. Oxford, 1990) ยังได้กล่าวไว้โดยสรุปได้ว่า การกำกับตนเองเป็นสิ่งสำคัญยิ่งสำหรับผู้เรียนรู้ภาษา เพราะผู้เรียนไม่สามารถที่จะมีครูอยู่ข้าง ๆ เพื่อชี้แนะได้ตลอดเวลา ดังนั้นการกำกับตนเองจึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง สำหรับการพัฒนาความคล่องแคล่วทางภาษา ที่จะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนายุทธศาสตร์การเรียนรู้ภาษาของตน ทำให้เกิดทักษะด้านเมตต้าคอกนิกชัน ดังนั้นจึงอาจเป็นไปได้ว่านักเรียนที่มีความสามารถในการกำกับตนเองได้ย่อมมีทักษะด้านเมตต้าคอกนิกชันสูงตามไปด้วย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับครูผู้สอน

1. ครูควรนำเทคนิคกำกับตนเองไปใช้สอนในโรงเรียน เพื่อฝึกให้นักเรียนรู้จักกำกับตนเองในการอ่าน
2. ครูควรแนะนำให้นักเรียนได้รู้จักการฝึกตั้งคำถามและตอบคำถามด้วยตนเองก่อนที่จะสอนเทคนิคกำกับตนเองในการอ่าน
3. ครูควรนำเทคนิคกำกับตนเองไปประยุกต์ใช้กับการเรียนการสอนทักษะด้านอื่น ๆ เช่น ทักษะฟัง ทักษะพูด และทักษะเขียน เป็นต้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาการใช้เทคนิคกำกับตนเองกับทักษะด้านอื่น ๆ เช่น ทักษะฟัง พูด และเขียน เป็นต้น
2. ควรศึกษาการใช้เทคนิคกำกับตนเองกับนักเรียนในระดับชั้นอื่น ๆ เช่น ระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับอุดมศึกษา เป็นต้น

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย